

HÜZÜN

(Reşat ÖNDER)

A- Tarifi

Keder, sevdiği bir kimseyi yada bir şeyi yitiren bir insanın bir türlü kendini avutamaması halinde ortaya çıkan bir duygudur. Öteki duygular gibi kederde bir hoşnutsuzluk yada zayıflık duygusunu telafi eder ve daha iyi bir duruma ulaşma çabasına yol açar. Bu bakımdan bir öfke nöbetinin taşıdığı değeri taşımaktadır. Aradaki fark, kederin başka bir uyarımın sonucu olması, farklı bir tavırla belirlenmesi ve değişik bir yöntem kullanmasıdır. Başka duygularda olduğu gibi üstün olma çabasına burada da rastlanır; şu var ki, öfkeli bir insan kendi değerini yükseltmeye, kendisine karşı çıkan insanın değerini ise küçültmeye çalışmaktadır ve öfkesi kendisine karşı koyan kimseye yönelmiştir. Keder ise, ruhsal alanda tam içine kapanmaya yol açmakta ve bu da daha sonra kederli bir insanın kendi değerini yükseltmesini ve belli bir tatmin duymasını mümkün kılan dışı doğru bir açılmanın ön şartını oluşturmaktadır.¹ Kıskanmak, hoşlanmak, ve kederlenmek gibi **iç yaşantıların en önemli niteliği öznel oluşudur.**²

¹ ADLER, a.g.e., s.172.

² BALTAŞ, Zuhal; BALTAŞ, Acar; Bedenin Dili, 2.baskı, Remzi Kitabevi, 1992, s.17.